

STS de 30 de març de 2010, recurs 1068/2009

L'omissió de la causa en la carta d'acomiadament determina la nul·litat tant de l'acomiadament objectiu com del col·lectiu (accés al text de la sentència)

En els supòsits d'acomiadament objectiu, quina ha de ser la conseqüència de no donar compliment al requisit, legalment previst a l'art. 53.1 a) ET, d'expressar en la carta d'acomiadament la seva causa: la nul·litat o la improcedència?

Abans d'abordar la qüestió objecte del recurs, el Tribunal recorda el tenor literal dels preceptes legals que regulen l'acomiadament objectiu ja que, segons el seu parer, "la movilidad, complejidad y oscuridad de la redacción de los mismos" així ho aconsella.

- Entre els **requisits** que s'han d'observar en l'acomiadament objectiu hi són: a) la **comunicació escrita** al treballador **expressant la causa** i, b) la concessió d'un termini de **preavis** de 30 dies¹ (art. 53.1 ET).
- **L'incompliment dels requisits** previstos a l'art. 53.1 comporta la **qualificació judicial de nul·litat** de l'acomiadament, **llevat que es tracti del requisit del preavis**, respecte del qual el legislador ha previst una conseqüència jurídica diferent: l'abonament dels salaris que haguessin correspost a tal període (art. 53.4 ET).
- La **indemnització bàsica** per acomiadament improcedent és de **45 dies de salari per any de servei** (art. 56.1 a) ET).
- L'ET permet l'empresari **reconèixer la improcedència de l'acomiadament per avançat**, sempre i quan: a) ho faci en el període que hi ha entre la data de l'acomiadament i la data de la conciliació; b) simultàniament ofereixi al treballador la indemnització de 45 dies per any treballat i; c) dipositi aquesta quantitat en el Jutjat del Social a disposició del treballador i posant-ho en el seu coneixement (art. 56.2 ET).
- **Del reconeixement per avançat de la improcedència per part de l'empresari, se'n deriven per a ell alguns avantatges**: a) el contracte de treball s'entendrà extingit en la data de l'acomiadament; b) la consignació judicial de la indemnització exclou o paralitza la meritació de la indemnització complementària d'acomiadament, corresponent als salaris de tramitació i; c) l'acceptació pel treballador de la indemnització bàsica permetria prevenir o posar fi a un possible litigi entre les parts que tingués per objecte la decisió extintiva de l'empresari (art. 56.2 ET i STS de 18 de desembre de 2009, recurs 71/2009).

Entrant en el fons de la qüestió, el TS nega que la causa invocada en la carta d'acomiadament, literalment "reestructuració de la plantilla", doni compliment al requisit exigint en l'art. 53.1 a) ET. **El significat de la paraula "causa" contingut en el reiterat precepte fa referència a les concretes dificultats o situacions econòmiques negatives que porten a l'empresa a justificar la seva decisió extintiva**, però no al tipus genèric de causa de l'acomiadament (per exemple, la reestructuració de la plantilla, el canvi de productes, etc.), ni a la causa remota que

¹ Actualment, i després de la modificació operada per el *Real Decreto-ley 10/2010, de 16 de junio, de medidas urgentes para la reforma del mercado de trabajo*, el termini de preavis és de 15 dies.

---

genera les dificultats a l'empresa (per exemple, la crisi econòmica o les noves tecnologies).

Per tot l'anterior, el TS **estima el recurs i declara la nul·litat de l'acomiadament**, tot posant de relleu que mentre en els acomiadaments disciplinaris l'omissió de les formalitats de la carta d'acomiadament determina la qualificació d'improcedència (art. 55.4 ET), **en els supòsits d'acomiadaments objectius i col·lectius aquestes omissions comporten la nul·litat** (art. 53.4 ET i 122.2 a) LPL).